

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2015 / 978
Datum van uitspraak 7 april 2015
Rolnummer 2014/AB/482

Uitgifte

Uitgereikt aan
op € JGR

Arbeidshof te Brussel

negende kamer

Arrest

COVER 01-00000141199-0001-0008-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRICHT ZELFSTANDIGEN - ziekteverzekering zelfstandigen
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 581, 2°, Ger. W.)

V
appellant, die in persoon verschijnt,

tegen

1. **RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING**, met zetel te 1150 BRUSSEL, Tervurenlaan, 211, eerste geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. ORBAN Louis Philippe, advocaat te 1170 BRUSSEL, terhulpsesteenweg, 177 bus 14
2. **LANDSBOND DER LIBERALE MUTUALITEITEN**, KBO 0411.729.366, met zetel te 1050 BRUSSEL, Livornostraat, 25, tweede geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. VINCKE loco mr. GUNS Johan, advocaat te 1790 AFFLIGEM, Kasteelstraat 58

***

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 31 maart 2014 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 29e kamer (A.R. 12/570/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 6 mei 2014,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

***

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 3 maart 2015, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie een mondeling advies heeft gegeven, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

***

*

I. Felten en procedurevoorgaanden

De heer V (hierna de appellant genoemd) is een zelfstandige metselaar (aannemer). Hij werd arbeidsongeschikt erkend vanaf 30 september 2010 tot 31 december 2011. De periode van invaliditeit nam bijgevolg een aanvang op 30 september 2011. (zie stuk 1, dossier RIZIV)

De adviserend geneesheer heeft op 13 juli 2011 geadviseerd om appellant arbeidsongeschikt te erkennen tot 30 april 2012. Na onderzoek op 9 december 2011 besliste de Geneeskundige raad voor Invaliditeit (gewestelijke commissie Vlaams-Brabant) dat appellant niet meer arbeidsongeschikt is als bedoeld in artikel 20 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 (in de periode invaliditeit) vanaf 16 december 2011.

Appellant werd geacht arbeidsgeschikt te zijn voor het uitoefenen van een andere beroepsbezigheid die hem billijkerwijze zou kunnen worden opgelegd. De beslissing vermeldt meer bepaald dat rugsparend werk mogelijk is. De beslissing van de gewestelijke commissie van de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit van het RIZIV werd aangetekend verzonden aan appellant op 12 december 2011. (stuk 5, dossier RIZIV)

Appellant tekende beroep aan tegen deze beslissing bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 13 januari 2012.

Bij vonnis van de 29^e kamer van de arbeidsrechtbank van Brussel van 29 januari 2013 werd de vordering ontvankelijk verklaard, en vooraleer verder recht te spreken, werd dokter Lechat aangeduid als deskundige met de gebruikelijke opdracht na te gaan of appellant al dan niet arbeidsongeschikt is zoals vereist door artikel 20 voormeld KB.

Dokter L : deed een aantal bijkomende onderzoeken en kwam tot het besluit dat appellant vanaf 16 december 2011 niet meer arbeidsongeschikt is in de zin van artikel 20 van het KB van 20 juli 1971 en arbeidsgeschikt is voor rugsparend werk.

Bij vonnis van de 29^e kamer van de arbeidsrechtbank van Brussel van 31 maart 2014 werd het deskundig verslag bekrachtigd. Appellant legde geen medische documenten neer die de besluiten van de deskundige konden weerleggen en bijgevolg werd de betwistte beslissing bevestigd.

Het vonnis van de arbeidsrechtbank van 31 maart 2014 werd ter kennis gebracht aan appellant bij gerechtsbrief, verzonden op 7 april 2014, ontvangen door appellant op 12 april 2014.

II. Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 6 mei 2014, is tijdig ingesteld. Het hoger beroep voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten. Het hoger beroep is ontvankelijk.

III. Grieven in hoger beroep.

Appellant stelt vast dat hem op het einde van het geneeskundig onderzoek niets werd medegedeeld en dat ook geen ontvangstbewijs einde arbeidsongeschiktheid ter ondertekening werd aangeboden, wat volgens hem strijdig is met artikel 61 van het KB van 20 juli 1971, met als gevolg dat hij arbeidsongeschikt blijft.

Hij stelt dat het einde van de arbeidsongeschiktheid onmiddellijk aan de gerechtigde dient te worden medegedeeld. De procedure voor het nemen van een beslissing door de gewestelijke commissie is bijgevolg niet correct gevoerd en onwettelijk verlopen. De genomen beslissing is bijgevolg ongegrond.

IV. Beoordeling

Artikel 7 van het KB van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten bepaalt : *"Het tijdvak van primaire niet-vergoedbare ongeschiktheid betreft (de eerste maand) van de arbeidsongeschiktheid, het tijdvak van primaire vergoedbare ongeschiktheid (de elf volgende maanden). Het tijdvak van invaliditeit vangt aan wanneer het tijdvak van primaire vergoedbare ongeschiktheid verstreken is.(...)"*

Appellant bevond zich vanaf 30 september 2011 in een tijdvak van invaliditeit.

Artikel 20 van het KB van 20 juli 1971 bepaalt :

"in de loop van het tijdvak van invaliditeit wordt de gerechtigde geacht zich in staat van arbeidsongeschiktheid te bevinden, wanneer voldaan is aan artikel 19 en hij bovendien

erkend wordt ongeschikt te zijn om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die hem billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden inzonderheid rekening gehouden met zijn stand, gezondheidstoestand en zijn beroepsopleiding."

Voor het tijdvak van invaliditeit geldt niet artikel 61 (dat betrekking heeft op de tijdvakken van primaire arbeidsongeschiktheid) waarnaar appellant verwijst, maar wel artikel 62 van het KB van 20 juli 1971 voormeld dat bepaalt:

"De beslissingen in verband met de arbeidsongeschiktheid in het tijdvak van invaliditeit vallen onder toepassing van de bepalingen die dezelfde aangelegenheid regelen in het stelsel der uitkeringen gericht ingericht krachtens de wet van 9 augustus 1963 en inzonderheid van de artikelen 51 en 52 van genoemde wet en van hoofdstuk III van het koninklijk besluit van 4 november 1963." Deze bepalingen zijn thans opgenomen in de artikelen 94 en 95 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994.

Artikel 94 bepaalt: "(...)De adviserend geneesheer en de geneesheer-inspecteur, als hij de gerechtigde op verzoek van de adviserend geneesheer onderzoekt, kunnen echter het einde van de staat van invaliditeit vaststellen en, ingeval de staat van arbeidsongeschiktheid opnieuw optreedt binnen drie maanden na het einde van een invaliditeitstijdvak, dit wederoptreden ontkennen of voor een beperkte, door de Koning vastgestelde periode, erkennen. In die gevallen geven zij kennis van hun beslissing onder de voorwaarden en binnen de termijnen door de Koning vastgesteld.

De beslissingen van de adviserend geneesheer, van de geneesheer-inspecteur of van de Geneeskundige raad voor invaliditeit, waarbij het einde van de staat van invaliditeit wordt vastgesteld, hebben geen terugwerkende kracht.(...)"In uitvoering van deze bepaling, stelt artikel 189, al. 2 van het KB van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994:

"(...)Van de beslissing van een afdeling van een gewestelijke commissie of een van haar leden, of van de hoge commissie bij toepassing van artikel 184 om een tweede lid, tot vaststelling van het einde van de staat van invaliditeit, wordt kennis gegeven aan de gerechtigde, aan de verzekeringsinstelling, aan de administratieve dienst van het ziekenfonds of van de gewestelijke dienst en aan de adviserend geneesheer. Die kennisgevingen worden gedaan binnen drie werkdagen na de dag van de beslissing."

Artikel 191 van dit KB bepaalt verder:

“De in artikelen 189 en 190 bedoelde kennisgevingen aan de gerechtigden worden tegen ontvangstbewijs afgegeven. Worden zij evenwel bij een ter post aangetekende brief gedaan, dan worden zij geacht plaats te hebben gehad de eerste dag na de afgifte ter post; zaterdagen zondagen en wettelijke feestdagen worden evenwel niet meegeteld”.

Uit deze bovenvermelde regelgeving blijkt dat de wet niet voorziet in de verplichte onmiddellijke kennisgeving aan de gerechtigde tegen ontvangstbewijs van de beslissing van een afdeling van een gewestelijke commissie. Er bestaat ook de mogelijkheid om de kennisgeving van de beslissing einde arbeidsongeschiktheid te laten gebeuren bij een ter post aangetekende brief. Dan wordt de kennisgeving geacht plaats te hebben gehad vanaf de eerste dag na de afgifte ter post.

Er is bijgevolg geen enkele sanctie voorzien wanneer de afgifte niet onmiddellijk en tegen ontvangstbewijs aan de gerechtigde gebeurt.

Aangezien de beslissing van de gewestelijke commissie van de Geneeskundige Raad voor invaliditeit van het RIZIV na een onderzoek van appellant op 9 december 2011, aangetekend werd verzonden op 12 december 2011 en het einde van de arbeidsongeschiktheid werd vastgesteld vanaf 16 december 2011, is deze beslissing conform de geldende regelgeving en dus regelmatig genomen.

De deskundige aangesteld in eerste aanleg, en zonder hierbij bekritiseerd te worden door appellant, heeft vastgesteld in een goed gemotiveerd en degelijk onderbouwd deskundigenverslag, na het verrichten van aanvullend onderzoek, dat betrokkene niet meer arbeidsongeschikt is zoals vereist door artikel 20 van het KB van 20 juli 1971.

Artikel 20 is trouwens zeer streng wat betreft de arbeidsgeschiktheid in het tijdvak van invaliditeit en vereist bovenop de voorwaarden van artikel 19 dat betrokkene bovendien arbeidsongeschikt is om om het even welke beroeps bezigheid uit te oefenen. De deskundige heeft vastgesteld dat appellant niet arbeidsongeschikt is om om het even welke beroeps bezigheid uit te oefenen aangezien alle betrekkingen met rugsparend werk nog toegankelijk zijn voor appellant.

Dit wordt door appellant overigens niet ernstig betwist.

Appellant legt wel een attest neer uitgaande van de FOD sociale zekerheid directie generaal personen met een handicap, waaruit blijkt dat appellant vanaf 24 januari 2015 en voor onbepaalde duur een verdienvermogen heeft tot een derde of minder van wat een valide persoon door één of ander beroep op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen (= 66% vermindering van het verdienvermogen).

Met dit attest kan evenwel geen rekening worden gehouden gezien het betrekking heeft op een periode vanaf 24 januari 2015, daar waar de litigieuze periode de periode betreft vanaf 16 december 2011. Daarenboven is het criterium gehanteerd door de FOD sociale zekerheid personen met een handicap (met name - 66% verdienvermogen) een ander criterium dan het criterium van artikel 20 van het KB van 20 juli 1971 dat voorziet in een arbeidsongeschiktheid van 100%.

Het hoger beroep is bijgevolg ongegrond.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het eensluidend mondeling advies van mevrouw Nathalie Van den Brande, substituut-generaal, waarop repliek voor de appellant en de eerste geïntimeerde,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond,

Bevestigt het betreden vonnis.

Veroordeelt, in overeenstemming met art. 1017, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek het RIZIV en de LLM, ieder voor de helft, tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden niet begroot in hoofde van de heer Van Der Smissen.

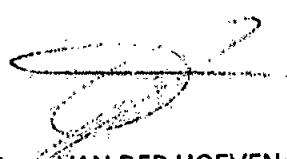
Aldus gewezen en ondertekend door de negende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Beatrix CEULEMANS,
Carla CORBISIER,
Aimé MERTENS,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

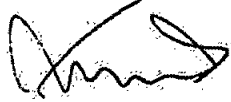
raadsheer,
raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
griffier.

Beatrix CEULEMANS;

Sven VAN DER HOEVEN;

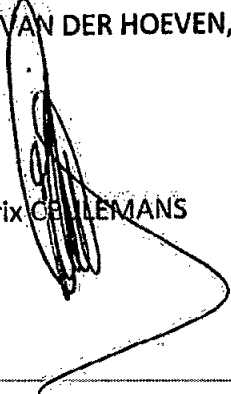
Carla CORBISIER

Aimé MERTENS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dinsdag 7 april 2015 door:

Beatrix CEULEMANS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Beatrix CEULEMANS

Sven VAN DER HOEVEN

